

Hilja
Tamminen
**VAINON
AJOILTA**
NTAMO

VAINON AJOILTA

Hilja Tamminen

VAINON AJOILTA

Runoja

+

SEITSEMÄN RUNOA
KOKOELMAN ULKOPUOLELTA
1922–1932

N T A M O
Helsinki
2 0 2 3

UUSINTAPAINOS ORIGINAALISTA

Tampereen Työväen Sanomalehti Oy,
Tampere 1923.

ISBN 978-952-215-898-7

LISÄRUNOT

*Toveritar. Suomen sos.-dem. työläisnaisliiton
äänenkannattaja*

Kansan Lehti. Sosialidemokraattinen päivälehti

*Kevätmyrsky. Suomen sosialidemokratisen
nuorison kevätjulkaisu*

*Työläisnuoriso. Sosialidemokraattisen
nuorison äänenkannattaja*

ULKOASU & TAITTO

Göran de Kopior

KANNEN KUVA

Punapakolaisia valkoisten vankeina Lahdessa
Fellmanin pellolla huhti–toukokuussa 1918
(Tuntematon valokuvaaja / Kansan Arkisto)

VALMISTAJA

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

NTAMO

Helsinki 2023

www.ntamo.net

I.

KERTOVIÄ RUNOELMIA

BALLAADI VAINON AJOILTA.

*Satain salpojen takana,
sellin harmajan hämyssä
nainen valju vaikerehti,
mustakulma näin kujerti:
»Ylen aikoja on vierryt,
monta kuukautta kulunut,
vuotta kaksikin ka'onnut
näkemästä kullan kaunon,
kä'en viime koskennasta,
suukon saannista suloisen.*

*Olipa tulossa talvi,
aika joulun joutumassa,
kulta silloin kauas kulki
pahansuopia pakeni.*

*Ve'et vetreät valutin
sinisistä silmistäni
lähetessä lähtöhetken.
Kätes kiersit vyötärölle,
povellesi pääni painoit
vasten rintoas rakasta.
Siinä sain suloisen suukon,
kuulin lempilausehisen.*

*Heltisi kätesi hellä,
vyöhyt vakva vyötäröltä.
Pian pistihet pihalle.
Hyvästiksi herttaiseksi,
viimeiseksi viestiseksi
heitit hellän katsehisen.*

*Huoli tunkihe povehen,
mure musta mieleheni,
kun näin kultani katosi
synkän kuusikon sylihin,
taakse taajan honkametsän.*

Tuon en jälkehen tavannut.

*Tuosta kuukausi kuluvi,
vieri viisi viikkokaulta,
jopa veivät vankilahan
panivat pahan sijalle.*

*Täällä kolkossa kolossa
päivät päättymättömiä,
vaivoin viikot vieriävät,
tuskin kuukau'et kuluvat.
Aina muistan armastani
apeoina aamusina.
Muistan puolison poloisen
iltoina ilottomina.*

*Kolmasti lumi sulanut,
valkovaippanen valunut,
kolmasti kevät kerinnyt,
versionut on nurmi vehmas
siitä kun sinut tapasin.*

*Kukat kolmasti kohonnut,
kolmet lehet koivu saanut,
tuomi kukkasat koreat
minun koi'on koskematta.*

*Kahet on maalla marjat ollut,
punapuolasat aholla
poloisen mun poiminimatta.*

*Kahesti kesäiset linnut
muille maille muuttanehet
vangin kurjan kuulematta
sulosuitten soittelo
helkytystä heljäkielten.*

*Vieläkö minun poloisen
tavanneepi talvi uusi,
saavuttaapi syksy kolmas
tässä paikassa pahassa
ou'ossa olosijassa?*

*Lensi kyyhkynen kylästä
kaunokaula kaupungista*

*sellin laskiye lasille.
Mursihe valio vaimo
murusia muutamia,
ripotteli rippehiä
kyllin syö'ä kyyhkyläisen.*

*Kysyi kyyhkyltä poloinen
usein linnulta uteli:
»missä mairut matkaelit,
kussa kaarsit kaunokaula?
Tuletko meren takoa,
yli selkien sinisten
vellovan vetosen pötkki?
Näitkö tummatukkaistani
matkoavan maata pitkin?
Kävitkö kylässä kyyhky,
missä armaani asuvi,
omani olostelevi?
Puhu kultainen puluni,
hohtokaulani kuherra!» —
Sanoi siihen juovasiipi:
»kulkenut en kaukomaita,
mennyt en meren ylitse;
ole en omaasi nähnyt,
kaivattuasi kohannut
Kuljin kultani keralla,
oman kanssa kaunokaisen.
Lütelin ihanat ilmat,
siniaavat siivin sousin,
valkopilvien pihoille,*

enpä kuullut kiurun ääntä,
leivon laulua iloista

NTAMO 2023

9 789522 158987

ISBN 978-952-215-898-7

**VAMMAN
AJAILTA**

HILJA TAMMINEN

**HILJA TAMMINEN
(1889–1932) VANGITTIIN KANSALAISSODAN
JÄLKEEN JA TUOMITTIIN VALTIOPETOKSEN
VALMISTELUSTA. VAPAANA HÄN TOIMI LEHDISTÖSSÄ,
PUOLUSTI OIKEUSVALTIOTA JA TEKI
RUNOKOKOELMAN, JOKA ILMESTYY
LISÄTEKSTEINEEN NYT JÄLLEEN,
100-VUOTIAANA.**